

Liběšický

## Poutníček

roč.22, č.24

4.6. 2023



**11.6. Ne** **Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo)**  
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích – s prvním svatým přijímáním dětí,  
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětukách



**12.6. Po** *pondělí 10. týdne v mezidobí*  
od 13.30 Spolek Rytířů Neposkvěně v sokolovně v Měcholupech

**13.6. Út** *památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve*  
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 17.00 v Liběšicích  
od 13.30 Poutníkův klub v ZŠ v Měcholupech

**14.6. St** *středa 10. týdne v mezidobí*



### Adorační den za nová povolání a za rodiny

**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**  
od 15.00 Spolek Rytířů Neposkvěně v sokolovně v Měcholupech,  
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

**15.6. Čt** *památka sv. Víta, mučedníka*  
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,  
od 15.00 Spolek Rytířů Neposkvěně v sokolovně v Měcholupech

**16.6. Pá** *pátek 10. týdne v mezidobí*



### Adorační den a noc naší farnosti

**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**  
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,  
od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích

**17.6. So** *památka Neposkvěněného Srdce Panny Marie*  
Mše sv. v 8.30 v Liběšicích

**18.6. Ne** **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**  
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích  
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích



- Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant oslaví za necelých čtrnáct dní jubileum 50 let kněžství. U této příležitosti bude sloužit děkovnou mší svatou v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích v pátek 23. června v 17 hodin a následně se setká s věřícími z celé diecéze v budově biskupské rezidence.
- V sobotu 24. června si připomeneme, že již před 42 lety začala zjevení Panny Marie v Medžugorje, Královny Míru. Tato zjevení trvají dosud a místo těchto zjevení se stalo jedním z největších poutních míst světa, kam přijíždí statisíce poutníků. Každý rok se zde koná velmi mnoho seminářů pro různé skupiny, organizovaných setkání pro poutníky a také mezinárodní modlitební festival mládeže na přelomu července a srpna.

## Poutníčkova

příloha  
roč.22, č.24

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti  
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00



### Bůh je láska, jako on mějme dveře vždy otevřené všem

(Papež František, 4.6.2023)

Dnes, na slavnost Nejsvětější Trojice, je evangelium vybráno z Ježíšova dialogu s Nikodémem (srov. J 3,16-18). Nikodém byl členem Sanhedrinu, zapálený pro Boží mystérium: poznává v Ježíši božského učitele a tajně, v noci, si s ním jde promluvit. Ježíš ho vyslechne, pochopí, že je to člověk na cestě hledání, a pak ho nejprve ohromí odpovědí, že pro vstup do Božího království je třeba se znovu narodit; pak mu odhalí jádro mystéria tím, že řekne, že Bůh miloval lidstvo natolik, že poslal na svět svého Syna. Ježíš, Syn, k nám tedy promlouvá o Otcí a jeho nesmírné lásce.

Otec a Syn. Je to známý obraz, který, když se nad ním zamyslíme, otřese naší představou o Bohu. Samotné slovo "Bůh" nám totiž sugeruje jedinou, majestátní a vzdálenou skutečnost, zatímco když slyšíme o Otcí a Synu, vrací nás to domů. Ano, takto můžeme přemýšlet o Bohu prostřednictvím obrazu rodiny shromážděné kolem stolu, kde se sdílí život. Koneckonců právě stůl, který je zároveň oltářem, je symbolem, jímž některé ikony zobrazují Trojici. Je to obraz, který k nám promlouvá o Bohu společenství. Otec, Syn a Duch svatý: jsou společenstvím.

Není to však jen obraz, je to skutečnost! Je to skutečnost, protože Duch svatý, Duch, kterého Otec skrze Ježíše vylil do našich srdcí (srov. Gal 4,6), nám dává zakusit Boží přítomnost: přítomnost, která je vždy blízko, soucinná a laskavá. Duch svatý s námi činí totéž, co Ježíš s Nikodémem: uvádí nás do mystéria znovuzrození - zrození z víry, křesťanského života -, zjevuje nám Otcovo srdce a činí nás účastníky samotného Božího života.

Můžeme říci, že pozvání, které nám adresuje, je sednout si s Bohem ke stolu a sdílet jeho lásku. To je obraz. To se děje při každé mši svaté, u oltáře eucharistického stolu, kde se Ježíš obětuje Otcí a obětuje se za nás. A ano, tak to je, bratři a sestry, náš Bůh je společenství lásky: tak nám to zjevil Ježíš. A víte, jak si to můžeme připomínat? Tím nejjednodušším gestem, které jsme se naučili už jako děti: znamením kříže. Znamením kříže na svém těle si připomínáme, jak moc nás Bůh miloval, až za nás položil svůj život; a opakujeme si, že jeho láska nás zcela obklopuje, shora dolů, zleva doprava, jako objetí, které nás nikdy neopouští. A zároveň se zavazujeme vydávat svědectví o Boží lásce a vytvářet společenství v jeho jménu.

Dnes se tedy můžeme sami sebe zeptat: Svědčíme o Bohu lásky? Nebo se Bůh-láska sám stal konceptem, něčím již naposlouchaným, co už neburcuje a neprovokuje k životu? Je-li Bůh láska, svědčí o ní naše společenství? Vědí, jak milovat? Umí naše společenství milovat? A naše rodina, umíme milovat jako rodina? Máme vždy otevřené dveře, umíme přijmout každého, zdůrazňuji každého, jako bratra a sestru? Nabízíme všem pokrm Božího odpuštění a evangelijní radosti? Dýcháme vzduch domova, nebo se podobáme spíše kanceláři či soukromému místu, kam vstupují jen vyvolení? Bůh je láska, Bůh je Otec, Syn a Duch svatý a dal za nás svůj život, proto děláme znamení kříže.

Kéž nám Maria pomůže žít církev jako ten domov, kde se milujeme rodinným způsobem ke slávě Boha Otce i Syna i Ducha svatého.